

[Forsvarsministeren]

Medlemslandene indbetaler imidlertid ikke bidrag til og modtager heller ikke refusionsbeløb fra NATO, idet forskellen mellem det enkelte lands kvartalsbidrag og kvartalsrefusion afgøres ved modregning.

Kvartalsrapporterne indeholder ikke oplysninger om størrelsen af det bidrag, Danmark og øvrige medlemslande yder til gennemførelsen af det enkelte projekt under infrastrukturprogrammet, men angiver kun størrelsen af det enkelte medlemslands bidrag og eventuelle refusion for pågældende kvartal for det samlede infrastrukturprogram under ét.

Af denne grund har det derfor – som anført i min besvarelse af 6/12 1982 af spm. nr. S 275 – været nødvendigt gennem NATOs internationale stab at indhente oplysning om størrelsen af de pr. ultimo 1982 ydede danske bidrag til gennemførelsen af det samlede infrastrukturprogram.

I overensstemmelse med sædvanlig NATO-praksis fordeler NATOs internationale stab, der varetager regnskabsmæssige funktioner i forbindelse med infrastrukturprogrammet, ikke automatisk de fra medlemslandene indkomne finansrapporter.

På baggrund af vedtagelsen af dagsordenen i forbindelse med forespørgselsdebatten den 7. december 1982 og tekstanmærkning nr. 5 til finanslovens § 22 er der taget skridt til, at finansrapporterne fra de europæiske medlemslande, hvor der udføres INF-projekter (Storbritannien, Tyskland, Italien, Holland og Belgien) fremtidigt vil blive indsendt til forsvarsministeriet.

Der er hermed skabt tilstrækkelig sikkerhed for, at de af folketingset vedtagne beslutninger gennemføres.

Spm. nr. S 499

Til statsministeren (13/1 83) af:

Pelle Voigt (SF):

»Kan statsministeren bekræfte rigtigheden af tidligere statsminister Anker Jørgensens svar til spørgeren på spørgsmål nr. S 1054, hvor det bl.a. fastslås, at tidligere forsvarsminister Poul Søgaard ikke på NATOs forsvarsministermøde i maj 1981 krævede danske bevillinger til opstilling af mellemdistanceraketter hemmelholdt?«

Begrundelse

Der henvises til tidligere statsminister Anker Jørgensens svar på spørgsmål nr. S 1054 til spørgeren, hvilket svar fortsat står i klar modstrid med tidligere forsvarsminister Poul Søgaards bekræftelse af ønsket om hemmeligholdelse, som blev refereret af dagbladet Politiken den 31. juli 1982.

Den nuværende statsminister har jo i lighed med den tidligere statsminister – i modsætning til folketingets forsvarsudvalg – adgang til referatet af NATOs forsvarsministermøde i maj 1981. I modsætning til den tidligere statsminister har den nuværende statsminister vel ingen umiddelbar interesse i at dække over en socialdemokratisk forsvarsministers fadæser.

Besvarelse (19/1 83):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Der foreligger intet for mig, som tyder på, at daværende statsminister Anker Jørgensens svar på spørgsmål nr. S 1054 ikke skulle have været korrekt.

Spm. nr. S 500

Til forsvarsministeren (13/1 83) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvorfor og på hvis foranledning besluttede NATOs forsvarsministermøde i maj 1981, at beslutningen om at optage INF-projektet på NATOs infrastrukturprogram skulle hemmeligholdes?«

Besvarelse (21/1 83):

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Allerede i det communiqué, som udsendtes efter »dobbeltbeslutningen« fra 12. december 1979, tilkendegives udtrykkeligt, at NATOs udenrigs- og forsvarsministre var enige om, at anlægsudgifterne i forbindelse med en eventuel udstationering af INF-missilerne skulle afholdes over NATOs fællesfinansierede infrastrukturprogram. Som det i øvrigt fremgår af min besvarelse af spørgsmål S 281, mit notat om NATOs infrastruktur af 25. november 1982, der er tilsendt finansudvalget og forsvarsudvalget, samt statsministerens besvarelse af spørgsmål S 400, omtalte den daværende forsvarsminister desuden un-